

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoEk/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111212535
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2111212535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu senátu: JUDr. Peter Duman a členiek senátu: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, pobočka Trnava, so sídlom Halenárska 22, Trnava, proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX, o vymoženie 405,52 € s prísl., o odvolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 19.09.2019, č. k. 16Er/310/2011-16, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie súdneho exekútora sa odmieta.
- II. Oprávnenému a povinnému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

2 28CoEk/15/2023

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu na neprípustnú (výrok I), exekúciu zastavil (výrok II) a súdnemu exekútorovi nepriznal nárok na náhradu trov exekúcie (výrok III).

2. Včasným odvolaním voči uzneseniu v časti výroku III o náhrade trov exekúcie sa súdny exekútor domáhal, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 33,19 € podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Súd prvej inštancie mu nepriznal nárok na náhradu trov exekúcie, s čím súdny exekútor nesúhlasí. Svoj nárok opiera o ust. § 196 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“). Súd nemôže odoprieť právo súdneho exekútora na odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času. Ak aj nedoručil vyčíslenie trov exekúcie, mal priznať trovy exekúcie, ktoré vyplývajú zo súdneho spisu. Tento záver potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo 16.04.2014, č. k. 18CoE/141/2014-26.

3. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu súdneho exekútora navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o nepriznaní nároku na náhradu trov exekúcie podľa návrhu súdneho exekútora.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), skôr, ako pristúpil k meritórnemu preskúmaniu veci, zistil, že odvolanie súdneho exekútora smerujúce proti výroku o trovách exekúcie je neprípustné, v dôsledku čoho je nevyhnutné ho odmietnuť.

5. Podľa § 355 ods. 2 CSP, ktoré sa použije aj v tomto exekučnom konaní (§ 9a ods. 1 EP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné, sú taxatívne vymenované v § 357 CSP. Právna úprava v Exekučnom poriadku je

koncipovaná na výslovne stanovenej prípustnosti odvolania proti konkrétnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

6. V prejednávanej veci bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podaný u súdneho exekútora 11.05.2011, v dôsledku čoho sa exekučné konanie dokončí v zásade podľa predpisov účinných do 31.10.2013 (§ 243b ods. 1 EP). Výnimkou je však ustanovenie § 243b ods. 3 EP, podľa ktorého sa o odvolaní proti výroku o trovách pri zastavení exekúcie rozhodne podľa týchto predpisov len vtedy, ak bolo odvolanie podané pred 01.11.2013, inak sa naň použijú predpisy účinné od 01.11.2013. Novela Exekučného poriadku účinná od 01.11.2013 (zákon č. 299/2013 Z. z.) zrušila prípustnosť odvolania proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 EP. V dôsledku zmeny vykonanej v § 58 ods. 6 EP účinnej od 01.11.2013 tak žiadne ustanovenie Exekučného poriadku ani iného predpisu nepripúšťa podať odvolanie len proti výroku o trovách exekúcie.

7. Odvolací súd len dodáva, že rozhodnutie o trovách exekúcie podľa § 200 a nasl. EP nemožno zamieňať s rozhodnutím o náhrade trov konania podľa § 251 a nasl. CSP. Vo vzťahu k rozhodnutiu exekučného súdu o trovách exekúcie preto nie je možné aplikovať ani ust. § 357 písm. m) CSP, ktorý upravuje prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o nároku na náhradu trov konania. Trovy exekúcie totiž predstavujú osobitný inštitút upravený v Exekučnom poriadku odlišný od trov konania, ktorý predstavuje procesný nárok súdneho exekútora (§ 200 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017) a je identifikovaný ako odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie. Vo vzťahu k odmene súdneho exekútora ani nejde o rozhodovanie o náhrade trov, ale priamo o zaplatenie odmeny súdneho exekútora v zmysle § 200 ods. 5 EP. Civilný sporový poriadok je pritom možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené komplexne. Právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku komplexná a v tomto smere niet priestoru na použitie Civilného sporového poriadku. Z tohto dôvodu nemožno na rozhodnutie súdu o trovách exekúcie aplikovať ani primerane § 357 písm. m) CSP (porov. uznesenie Ústavného súdu SR z 25.05.2021, sp. zn. I. ÚS 217/2021).

8. Keďže uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané 19.09.2019, podľa už citovaných ustanovení odvolanie proti výroku o náhrade trov exekúcie nie je prípustné. Samotné nesprávne poučenie prvoinštančného súdu o prípustnosti odvolania pritom jeho prípustnosť nezakladá (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo 14/2017).

9. Vzhľadom na to, že odvolanie súdneho exekútora smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť (výrok I).

10. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa čl. 4 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté, preto aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP o náhrade trov konania pri zastavení konania, ktoré je čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci. Výsledok tohto odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniel súdny exekútor podaním neprípustného odvolania, v zásade by preto patrila náhrada trov konania protistrane (v tomto prípade oprávnenému a povinnému). V prejednávanej veci si však oprávnený ani povinný trovy konania neuplatnili a v odvolacom konaní im ani žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, preto im odvolací súd v súlade s judikatúrou (R 72/2018) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok II).

11. Senát odvolacieho súdu prijal toto uznesenie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej

značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.